Ústav romanistiky FF JU v Českých Budějovicích
Školitelský posudek na bakalářskou práci

Název práce:	**Přípustkové věty ve španělštině: analýza překladu do češtiny**
Autorka práce:	**Veronika Adamová**
Vedoucí práce:	**doc. Mgr. Miroslava Aurová, Ph.D.**

Předkládaná bakalářská práce se zabývá zajímavým, ale zároveň poměrně obtížným tématem z oblasti syntaxe španělštiny. Práce je koncipována standardně, skládá se z teoretické části, představující úvod do problematiky, a z praktické části, zaměřené na analýzu vzorku získaného z paralelního korpusu. Téma práce je zajímavé i proto, že se snaží analyzovat překlady různých vyjádření přípustky, přičemž autorka se rozhodla zaměřit se na syntakticky složitější či specifické konstrukce. S ohledem na porovnání dvou jazyků koncipuje teoretickou část nikoliv jako posloupný výklad dvou jazykových systémů, nýbrž jako syntézu konkrétních aspektů v obou jazycích. Autorka tudíž strukturuje výklad po různých aspektech, přistupuje rovnou k výkladu a srovnání obou jazyků, které jsou tak kladeny vedle sebe, což hodnotím pozitivně, neboť se nabízí přehledná mezijazyková komparace. Toto se jí však ne vždy daří: některé kapitoly se věnují pouze jednomu či druhému jazyku, není tudíž patrné, zda to znamená, že daný jev se v protějším jazyce (ne)vyskytuje (kap. 1.5.2.1 a 1.5.2.2; podobně na str. 14 nevypadla pasáž o španělštině?). Ovšem celá teoretická část působí uceleně, autorce se daří srovnávat a doplňovat jednotlivé autory, o něž se opírá – v tomto ohledu je pozitivní také výběr relevantních publikací. Tato část je prosta obsahových chyb, pouze na str. 12 došlo k nedopatření, kdy autorka v příkladu (14) uvádí nevětná vyjádření přípustky – ani (a) ani (b) jimi nejsou. Na str. 19 se také s největší pravděpodobností nejedná o rozkazovací způsob. Přehlednější uspořádání by si zasloužila kapitola 1.5.2.4

Co se týče praktické části, konstatuji, že ji shledávám zdařilou jak co do zvolené metodologie a práce s korpusem, tak co do vyhodnocení vzorku. Diplomandka dle mého názoru prokazuje schopnost zhodnotit poznatky z teoretické části, smysluplně je aplikovat na pozorovaný vzorek a vhodným způsobem shrnout. K jednotlivým analýzám nemám připomínek, považuji je za opodstatněné a svým způsobem i přínosné.

Vzhledem ke kvalitnímu zpracování tématu a zejména k dobře vedené analýze je velká škoda, že meritum práce snižuje její jazyková stránka. Rušivě, bohužel, působí formulační nejistota, která leckdy vede k sice dobře míněným, avšak neobratným vyjádřením "*v závěru práce jsou shrnuty a okomentovány veškeré* (sic!) *poznatky*" (str. 2), "*je důležité vědět, o kterou vedlejší větu se jedná, protože český jazyk má vět vedlejších hned několik* (str. 4). Pozor na systematické používání vazby *tato skutečnost jde vyjádřit dvojím způsobem* (str. 21). Podobné prohřešky se objevují větší měrou na počátku textu, což je škoda, protože jak autorka postupuje ke konkrétním jevům, kvalita výkladu znatelně stoupá. V textu se objevuje občasné použití stylisticky nižších výrazů, mnohdy ruší syntax, kdy typicky hypotaktické věty stojí jako samostatné. Pozor na posunuté číslování příkladu: č. (8) se objevuje dvakrát, čímž se posouvá celý systém.

Závěr: Vzhledem k výše uvedenému se domnívám, že Veronika Adamová, i přes některé mé výhrady, prokázala ucházející schopnost koncepční práce spočívající ve vytyčení cíle a metody, jak tohoto cíle dosáhnout, výsledky zdokumentovat a vyvodit z nich závěry. Proto konstatuji, že tuto práci **doporučuji k obhajobě** a předběžně ji hodnotím známkou **velmi dobře**.

V Českých Budějovicích, 4. května 2018.

.....
Mgr. Miroslava Aurová, Ph.D.